

SXEDIO.H94

18.1.1963: ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΚΑΙ ΒΡΕΤΤΑΝΟΙ ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΑΝΑΜΙΧΘΟΥΝ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΕΝΩ Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΒΑΛΛΕΙ ΑΝΟΙΚΤΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΑΤΗΓΟΡΕΙ ΟΤΙ ΔΕΝ ΤΗΡΗΣΕ ΤΟ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΣΕΙ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Στις **31** Δεκεμβρίου **1962** η κυπριακή Βουλή απέρριψε το νομοσχέδιο για τους Δήμους που υπέβαλαν οι Τουρκοκύπριοι για παράταση του σχετικού Νόμου και η Κύπρος έμεινε χωρίς Νόμο για τους Δήμους με αποτέλεσμα οι Δήμοι να είναι παράνομοι.

Υπέρ του Νομοσχεδίου είχαν ψηφίσει οι **15** τουρκοκύπριοι βουλευτές και εναντίον οι **31** παριστάμενοι Έλληνες.

Μετά την απόφαση της Βουλής ο Πρόεδρος Μακάριος κήρυξε τις δημαρχούμενες περιοχές σε Συμβούλια Βελτιώσεως και διόρισε ο ίδιος επιτροπές σε κάθε δημαρχούμενη περιοχή, πράγμα που προκάλεσε τη άμεση αντίδραση των Τούρκων.

Ο υπουργός Εξωτερικών της Τουρκίας Φεριτούν Εργκίν χαρακτήρισε σε ομιλία του στη Εθνοσυνέλευση παράνομη την απόφαση του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου και πρόσθεσε:

"Είναι ηλίου φαεινότερον ότι ο Πρόεδρος Μακάριος παραβιάζει την περί Δήμων διάταξη του συντάγματος παρ' όλον ότι έθεσε την υπογραφή του κάτω από τη συμφωνία της Ζυρίχης και ορκίσθηκε ενώπιον της Βουλής των Αντιπροσώπων της ζΚύπρου ότι θα τηρεί το σύνταγμα της Δημοκρατίας και ότι θα προσπαθήσει να το εφαρμόσει.

Ως θρησκευτικός άνθρωπος όμως που κατέχει ανώτερη θέση στην ιεραρχία της εκκλησίας όφειλε να σεβαστεί τον όρκο του.

Τώρα όμως φαίνεται ότι ελησμόνησε την υπογραφή του και το λόγο που έδωσε και προσπαθεί με ελιγμούς να παραβιάσει το σύνταγμα".

Η Ελλάδα σιωπούσε και προσπαθούσε να εξετάσει την κατάσταση, ελλά δεν μπορούσε να πάρει

διαφορετική θέση, παρά να ταχθεί στο πλευρό του Μακαρίου, έστω και αν διαφωνούσε.

Αυτή ήταν η τακτική της Ελλάδας στην τριετία **1960-63**. Δημόσια τασσόταν στο πλευρό του Μακαρίου έστω και αν διαφωνούσε μαζί του αλλά του διαμνηνούσε τις απόψεις της είτε μέσω της διπλωματικής οδού είτε με απεσταλμένους και προσωπικές επαφές των ανθρώπων του Μακαρίου μαζί της στην Αθήνα.

Οι αμερικανοί από την άλλη και οι βρεταννοί δεν απέφυγαν να πάρουν θέση.

Από αμερικανικής πλευράς έγιναν τόσες δηλώσεις που οι παρατηρητές πίστευαν ότι οι Αμερικανοί δεν ήξεραν ποια θέση να τηρήσουν.

Στην κατάσταση που δημιουργήθηκε αναμίχθηκαν δυο αμερικανικές υπηρεσίες στη Λευκωσία και την Αγκυρα.

Αρχικά ο Διευθυντής της Αμερικανικής Υπηρεσίας Πληροφοριών στη Λευκωσία Φρεντερίκ Λογκ δήλωσε ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες θεωρούσαν το θέμα των Δήμων εσωτερική υπόθεση της Κύπρου.

Όμως αργότερα είδαν το φως της δημοσιότητας πληροφορίες ότι η Αμερικανική Πρεσβεία στην Αγκυρα ευνοούσε το δικαίωμα επέμβασης της Τουρκίας.

Έτσι η πρεσβεία με ανακοίνωση της διέψευσε τις πληροφορίες (εφημερίδα Φιλελεύθερος **18.1.1963**) "σύμφωνα με τις οποίες υποστηρίζει τις περί δικαιώματος επεμβάσεως τουρκικές δηλώσεις" και επανήλθε με τη ρητή θέση ότι το θέμα των Δήμων αποτελεί εσωτερική υπόθεση της Κύπρου.

Αργότερα όμως κυκλοφόρησε σε "βελτιωμένη" έκδοση δήλωση στην οποία περιοριζόταν να πει ότι "η πρεσβεία στην Αγκυρα διέψευσε την πληροφορία ότι οι αμερικανοί υποστηρίζουν την τουρκική κοινότητα στη στάση της επί του θέματος των Δήμων και ότι κατ' ακολουθεία δεν υπάρχει τίποτε για μας να πούμε".

Αργότερα και πάλι ανακοινώθηκε ότι η δήλωση του κ. Λογκ είχε παρεξηγηθεί.

"Εν πάση περιπτώσει", προστίθετο στην ανακοίνωση, "συμβουλευόμαστε επιμόνως μετριοπάθεια και αυτοσυγκράτηση και καλούμε τους Έλληνες και

τους Τούρκους κυπρίους όπως αναλάβουν κάθε προσπάθεια προς επίλυση του θέματος σε αμοιβαία αποδεκτή βάση".

Παρόμοια θέση τηρούσε και η Βρετανία.

Ο βρετανός υπουργός κοινοπολιτειακών σχέσεων Ντάνκαν Σαντς απαντώντας στα μέσα Φεβρουαρίου

(Φιλελεύθερος **15.2.1963**) σε σχετική ερώτηση είπε ότι δεν επιθυμούσε να αναμιχθεί στη διένεξη στην Κύπρο για το ζήτημα των Δημοτικών Συμβουλίων.

Έτσι η κατάσταση αφέθηκε στα δικαστήρια της νήσου να αποφασίσουν γύρω από το θέμα.

Όμως η απόφαση θα καθυστερούσε ακόμα δύο μήνες να εκδοθεί και πολύ μελάνι θα χρησιμοποιείτο ακόμη σε ανακοινώσεις γύρω από το όλο θέμα.